

EL MATI

Tímid sortirà el sol
i el gall ja haurà cantat durant la missa
d'ahir a mitjanit
quan els infants i els vells dormien
potser, si hi ha sort
l'acollirà un tapís blanc de nou festiva
que la gent gran ahir
sentí com queia lenta en volves molt petites.

sortirà el sol, silent
i buscarà els forats de les persianes
i els ulls adormits
que s'han tancat de matinada
ulls morts de la gent
que s'han passat la nit de "tasca" en "tasca"
els buscara a n'els llits
i els homes es regiraran tibant les mantes.

despertarà el Nadal!
pero els homes no poden alçar la testa
tothom, dutpel son
ignorarà que sense pressa
tot sol, un bon jai
s'en va petjant la neu blanca vers l'església
i no sabran, tampoc
que el bon Nadal s'espera ha temps a la finestra.

qui sap si algun infant
despertarà i veura les cases blanques
i amb crits, molt content,
ho anunciara als germans i pares
-hi ha neu- cridarà
i els germanets correran a la terrassa
mentre que els grans, també,
per fè'l callar voldran tirar-li una sabata

molt pocs però uns quants infants
sortiran gairebé oblidant vestir-se
allà on la neu
serà més blanca i més bonica
i el fred que farà
no el sentiran quan veuran que la joguina
serveix per fer combats
fins que s'alxeca el pare, o l'àvia o es trenca un vidre

uns ninots fets de neu
escoltaran la veu de les campanes
que molt de matí
cridan a missa les criades.
que amb fred, potser amb vent
caminaran arrambades a les cases
des d'on rebran, d'un tir
la bola blanca que un infant li haurà tirada